Judecătoria Cahul sediul Central
Judecătorul: Mihail Bușuleac *dosar nr. 1-23155545-05-1r-14032024*

D E C I Z I E

În numele Legii

17 mai 2024 mun. Cahul

Colegiul judiciar al Curţii de Apel Cahul
Avînd în componenţa sa:
Preşedintele colegiului, judecător: ***Galina Vavrin***
Judecătorii: ***Natalia Bondarenco şi Ion Dănăilă***

A examinat (fără prezența părților) recursul declarat de *avocatul Oleg Gorlenco* în interesele *inculpatului Sopca Egor* împotriva *sentinței Judecătoriei Cahul sediul Central din 21 februarie 2024*, pronunțată în cauza penală privind inculpatul:

Sopca Egor ******, născut la ***** originar și domiciliat în *****, studii medii, necăsătorit, fără persoane la întreținere, neangajat în câmpul muncii; anterior nejudecat; cetățean al Republicii Moldova*

acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de ***art.264 alin.(4) Cod penal***.

Cauza s-a aflat în procedură:

- la prima instanță, perioada de la *01 noiembrie 2023* pînă la *12 martie 2024 2023*.

- la instanța de recurs, perioada de la *14 martie 2024* pînă la *17 mai 2024*.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi argumentelor prezentate în şedinţă, Colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele de fapt:

1. *Sopca Egor la data de 05 septembrie 2023, în jurul orei 22.45, nedeținând permis de conducere de categoria corespunzătoare, conducând în stare de ebrietate alcoolică motocicleta de model „PEDA” cu numărul de înmatriculare ***** și deplasându-se pe drumul central din s. Lopățica, r. Cahul, încălcând cerințele Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 și anume:*

- art.3 care prevede că „participanții la trafic sînt obligați să respecte regulile de circulație... și prin acțiunile lor să nu cauzeze prejudicii altor participanți la trafic, să nu-i expună pericolului...”;

- art. 10 al. (1) lit. b), și al.(2) lit. a), care prevăd, că „persoana, care conduce vehiculul, trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum, și la cererea polițistului, ...este obligată să înmâneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus sau actul de identitate valabil pe numele său, pentru a putea fi verificat dreptul de a conduce vehicule din categoria (subcategoria) din care face parte vehiculul condus";

-art. 14 pct. a), care prevăd că, "conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, ...sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere";

-art.45 al.(1) lit. a), b), c), d), care prevede, că conducătorul mijlocului de transport trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând seama permanent de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția; dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase; starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii; situația rutieră";

*-art. 45 al. (2), care prevede, că „în cazul în care în limita vizibilității apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranța traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul", nu s-a isprăvit cu conducerea motocicletei și a tamponat pe pietonul Denev Ivan, a.n.*****, care se afla pe partea carosabilă a aceluiași drum, totodată trecând cu motocicleta peste ultimul, prin ce i-a cauzat conform raportului de expertiză judiciară nr.202311C0074 din 05.10.2023, traumă contuză închisă a gâtului, excoriație pe gât și la nivelul unghiului mandibulei din dreapta, fractura cominutivă coarnelor drepte osului hioid din dreapta, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, traumă vertebro-medulară închisă, fractură cominutivă corpurilor vertebrelor cervicale C4-C5, cu dehiscentă, hemoragii roș-închise în țesuturile moi adiacente, hemoragie subarahnoidiană, cu lezarea măduvei spinării, fractură închisă cominutivă a humerusului stâng, în treimea medie, cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, excoriații pe brațul stâng, excoriații pe mâna stânga, echimoză cu excoriație pe articulația umărului drept, excoriație pe frunte din dreapta, cu hemoragii în țesuturile moi, plagă contuză pe pavilionul urechii stângi, excoriație pe pavilionul urechii drepte, excoriație pe față din stânga, care se califică ca vătămare corporală gravă periculoasă pentru viață, de la care ultimul a decedat la fața locului.*

Prin acţiunile sale Sopca Egor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circularei și de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care*

conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudentă decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate.

***Soluția instanței de fond**:*

2. Prin sentința Judecătoriei Cahul *sediul Central* din 31 februarie 2024 (f.d.8-19,vol.II), adoptată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală:

Sa recunoscut vinovat Sopca Egor de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, și i s-a stabilit o pedeapsă în formă de închisoare, pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Termenul executării pedepsei aplicate lui Sopca Egor, s-a calculat din momentul reținerii și data pronunțării hotărîrii 21.02.2024, cu includerea în termenul pedepsei aplicate sub formă de închisoare, a perioadei reținerii și aflării acestuia în stare de arest preventiv, din data de 06 septembrie 2023 până la data 06 octombrie 2023.

S-a aplicat măsura preventivă, arestul preventiv, în privința lui Sopca Egor, până la rămânerea definitivă a sentinței.

S-a încasat din contul lui Sopca Egor în beneficiul bugetului de stat cheltuielile judiciare în sumă de 3 318 (trei mii trei sute optsprezece lei 00 bani) lei.

S-a încasat de la Sopca Egor în beneficiul lui Deneva Maria:

- prejudiciul material în sumă de 15 970 (cincisprezece mii nouă sute șaptezeci) lei,;

- suma de 200 000 (două sute mii) lei cu titlu de prejudiciu moral și;

- suma de 4 500 (patru mii cinci sute) lei pentru cheltuielile de asistență juridică.

*Corpul delict – Pachet nr.1 cu suportul electronic de model DVD-R de culoare albă, cu inscripția „Omega”, cu 08 înregistrări video de la locului accidentului rutier din 05.09.2023, a păstra la materialele cauzei conform art.162 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală și motocicletă de model PEDA cu numărul de înmatriculare ***** care se păstrează la parcarea specială a Inspectoratului de Poliție Cahul, de restituit proprietarului Sopca Egor, conform art.162 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală.*

***Solicitarea și argumentele recursului**:*

3. La data de 01 martie 2024, *avocatul Oleg Gorlenco* în interesele *inculpatului Sopca Egor* a declarat recurs împotriva sentinței nominalizate (f.d.22-25,vol.II), potrivit căruia se solicită:

Admiterea recursului

Casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 21 februarie 2024

Rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în conformitate cu prevederile art.70 alin.(3^1), art.80^1 alin.(1) Codul penal, Sopca

Egor, recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Codul penal, să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin aplicarea art. 90 alin.(1) Codul penal, pedeapsa stabilită lui Sopca Egor sub formă de 4 ani închisoare de a suspenda condiționat, cu determinarea termenului de probațiune de 4 ani.

Respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Deneva Maria privind recuperarea prejudiciului material şi moral, ca fiind nefondată.

În argumentarea recursului avocatul a invocat precum că, instanţa nu a ținut cont de toate circumstanţele şi împrejurările cazului, faptul care a urmat o astfel de sancțiune eronată.

La fel, consideră că sentinţa în cauză contravine totalmente normelor legale în acest sens, iar potrivit prevederilor art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii persoanelor care au săvîrşit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricții drepturilor lor.

La caz, consideră că, de către instanţa de fond nu au fost luate în considerare circumstanţele atenuante prevăzute de art.76 Codul penal, cum ar fi: recunoașterea vinovăției şi căința sinceră.

De asemenea nu a fost luată în consideraţie personalitatea inculpatului, dat fiind faptul că dispune de un loc permanent de trai, nu se află la evidenţa medicilor narcolog, psihiatru.

La stabilirea pedepsei, instanţa de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61 şi 75 Codul penal, fără a ţine seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracţiunii săvârşite, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului, fără a oferi posibilitate reală de a dovedi corectarea sa prin comportamentul corect şi exemplar, nesăvârșind o nouă infracțiune, ceia ce va asigura atingerea scopului pedepsei penale.

În cadrul cercetării judecătoreşti Sopca Egor a recunoscut integral vina de cele incriminate, a solicitat judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fără a solicita prezentarea probelor noi. Declarațiile inculpatului au coincis în ansamblu cu probele de la urmărirea penală.

Instanţa de fond corect a examinat şi acceptat cererea lui Sopca Egor privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, considerînd că din probele administrate rezultă că fapta este stabilită şi există suficiente date cu privire la personalitatea inculpatului pentru a permite stabilirea unei pedepse, după cum o cer prevederile art.364[1] alin.(4) Codul de procedură penală.

Prima instanţă a stabilit corect starea de fapt şi de drept, just a apreciat că din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă faptele ce au avut loc şi au fost săvârșite de către inculpat. La momentul judecării cauzei şi pronunțării sentinței, instanţa de fond corect a calificat acţiunile inculpatului conform art. 264 alin. (4) Codul penal.

Probe noi la examinarea cauzei în instanţa de fond nu au fost administrate şi nici n-au fost cercetate suplimentar. La caz, calificarea acțiunilor inculpatului nu se contestă, însă exprimă dezacordul asupra individualizării pedepsei penale stabilită de către instanţa de fond, pe care o consideră prea severă.

Instanţa de fond, examinând cauza, a respectat prevederile art. 101 Codul de procedură penală şi a dat apreciere probelor administrate din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității lor, iar probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ceia ce a dus la pronunțarea unei hotărâri corecte în capătul de recunoaștere a vinovăției incriminate lui Sopca Egor, vina acestuia fiind constatată prin totalitatea probelor administrate şi examinate de către instanţă.

O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, potrivit art.61 Codul penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sînt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabilește avînd în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvîrşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Marja de apreciere de la limita minimă spre maximă aparține instanţei de judecată. După efectuarea acestei proceduri de individualizare şi stabilirea duratei şi cuantumului pedepsei, în cazul aplicării închisorii, continuă operațiunea de individualizare, în aspectul executării pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar şi soluţionarea chestiunii dacă pedeapsa numită inculpatului, urmează a fi pusă în executare ori sub condiția personalității acestuia de a se corecta şi reeduca, poate fi concluzionat că scopul pedepsei poate fi atins prin suspendarea executării pedepsei aplicate vinovatului pe un termen de probă, adică de încercare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei şi autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul, cât şi a modului de executare a acesteia, instanţa de judecată fiind singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acţiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Instanţa de fond a individualizat corect pedeapsa inculpatului Sopca Egor, stabilindu-i în limite legale pedeapsa 4 ani închisoare, însă nu a examinat posibilitatea aplicării faţă de inculpatul Sopca Egor a prevederilor art.90 Codul de procedură penală cu referire la modul de executare a pedepsei stabilite.

E de notat că acţiunile inculpatului Sopca Egor cuprind elementele constitutive ale infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Codul penal, infracțiune care în conformitate cu art. 16 Codul penal se califică ca infracțiune gravă comisă din imprudență, şi care prevede pedeapsa cu închisoare de la 4 la 8 ani, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei inculpatului Sopca Egor, instanţa de fond nu a ținut cont de caracterul infracţiunii săvârșită din imprudență, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, este caracterizat pozitiv, de comportamentul acestuia de înainte şi după săvârșirea infracţiunii, de vârsta acestuia, de faptul că la evidenţa medicului narcolog şi psihiatru nu se află, circumstanţe agravante şi atenuante nu au fost stabilite, de faptul că victima se afla culcată pe carosabil în stare de ebrietate, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării.

Astfel, apărarea consideră că este posibil menținerea pedepsei principale aplicate de instanţa de fond pentru săvârșirea infracţiunii prevăzută de art.264 alin.(4) Codul penal, în formă de închisoare pe termen de 4 ani cu executare în penitenciar de tip deschis, însă cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei în temeiul art.90 Codul penal.

În viziunea apărării, pentru a se corecta şi reeduca, în privinţa inculpatului Sopca Egor urmează să fie dispusă suspendarea executării pedepsei, în conformitate cu prevederile art.90 Codul penal - opțiune care în circumstanţele prezentei cauze se prezintă a fi mai eficace în atingerea scopului pedepsei penale stabilit la art.61 Codul penal.

Pedeapsa trebuie să fie individualizată astfel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă, şi abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor şi interesul public. În Rezoluția Consiliului Europei nr.65/1 şi în Recomandarea Consiliului Europei nr.(99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității", textele evocate consacrând ideea, potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

Se notează că eficiența pedepsei depinde de mai mulți factori, printre care: conținutul şi mecanismul influenței coercitive ale pedepsei, condițiile de executare a pedepsei, posibilitatea resocializării. Esența condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei constă în acordarea unei încrederi deosebite celui vinovat.

Consideră apărarea că instanţa de recurs dispune de temei legale se constate că încrederea acordată va fi un echilibru între persoana inculpatului şi corecția penală, ținând cont de gravitatea infracţiunilor săvârșite.

Însă aplicarea art.90 Codul penal nu-l va elibera pe inculpat de la executarea pedepsei cu închisoare, în cazul în care acesta în perioada de probă stabilită nu va respecta condițiile impuse sau va comite alte infracțiuni, suspendarea executării pedepsei va fi revocată, iar inculpatul va fi obligat să execute real pedeapsa suspendată condiționat.

Mai mult decât atât, e de remarcat că aplicarea prevederilor art.90 Codul penal nu prezintă o categorie de pedeapsă aparte, ci este o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstrat că infracțiunea comisă de ea este un incident din viața acesteia.

Astfel, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei şi a personalității inculpatului Sopca Egor, apărarea consideră că scopul pedepsei se va obține fără izolarea inculpatului de societate, şi poate fi dispusă condamnarea cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei, stabilindu-i un termen de probațiune, impedimente legale în acest sens nefiind. Nu există nici impedimente de ordin social în raport cu personalitatea inculpatului Sopca Egor, care anterior nu a fost în conflict cu legea penală.

În acest context, având în vedere atât principiul umanismului prevăzut de art.4 Codul penal, cât şi prevederile art.61 alin.(2) Codul penal, consideră apărarea că scopul pedepsei se poate atinge şi prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privinţa inculpatului Sopca Egor pe o perioadă de probațiune de 4 ani. Concluzie îndreptată spre restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât şi de alte persoane, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă şi legală.

În latura civilă, ce privește încasarea din contul lui Sopca Egor în beneficiul Deneva Maria sumei de 15 970 lei cu titlu de prejudiciul material, expun dezacordul din următoarele motive.

În probarea celor indicate de reclamantă lipsesc înscrisurile, care ar dovedi cheltuielile legate cu serviciile funerare, procurarea bunurilor legate cu această.

În situaţia creată, Deneva Maria nu s-a conformat cerințelor legii privind probarea cheltuielilor prin bonuri de plată, chitanțe, facturi fiscale, ceruri, ect., legate cu careva cheltuieli.

Expune dezacordul şi cu încasarea de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei, din următoarei considerente.

Referindu-se la practica internațională în sensul enunțat mai sus, remarcă că particularitățile reparării prejudiciului moral prin prisma jurisprudenței Curţii Europene a drepturilor Omului, la acordarea satisfacției echitabile, scopul Curţii Europene a Drepturilor Omului (în continuare „Curtea Europeană”) nu este unul punitiv, ci mai curând unul reparatoriu şi preventiv. Finalitatea constatării şi determinării prejudiciului moral rezidă în acordarea unei satisfacții echitabile menite să atenueze suferințele victimei.

În acest sens, Curtea Europeană nu urmărește pedepsirea Statului în culpă pentru încălcările Convenţiei Europene a Drepturilor Omului (în continuare „Convenţia Europeană”) şi a Protocoalelor acesteia, ci încearcă, în primul rând, să repună victima pe poziția în care aceasta se afla anterior săvârșirii încălcării.

Mai mult ca atât, concluziile şi indicațiile expuse în hotărârile Curţii urmăresc prevenirea unor încălcări similare pe viitor. În pofida faptului că esența instituției reparării prejudiciului moral este aceeași în majoritatea Statelor europene democratice, Convenţia Europeană şi jurisprudenţa Curţii Europene relevă un mod particular de determinare şi evaluare a prejudiciului moral şi a metodelor de reparare a acestuia.

Jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului cunoaște două moduri de reparare a prejudiciului moral: reparația în echivalent bănesc sau recunoașterea încălcării ca satisfacție echitabilă în sine. Recunoașterea încălcării se consideră a constitui o satisfacție echitabilă în situaţia în care aceasta este suficientă pentru a aplana suferințele morale ale victimei. Doar în cazul în care Curtea constată că încălcarea este atât de gravă încât printr-o simplă recunoaștere situaţia morală a victimei nu se va revendica, aceasta oferă o reparație echitabilă în formă bănească.

În practică, fapt dedus din jurisprudenţa relevantă, Curtea, de regulă, consideră ca suficientă recunoașterea încălcării în situaţia în care prejudiciul moral a) nu îmbracă una din formele de exprimare enumerate anterior în prezenta lucrare sau atunci când prejudiciul b) nu are un caracter suficient de grav c) nu are caracter continuu d) se datorează, în parte, vinei reclamantului.

Criteriile menţionate sunt puncte de pornire pentru fiecare caz examinat de Curte, dar relevanța şi aplicarea lor cauzei se determină pentru fiecare caz individual, reieșind din circumstanţele concrete.

În ordinea de idei nominalizate mai sus, reieșind din faptul lipsei (inexistenței) cărorva mijloace materiale de probă din partea reclamantei în sensul solicitării cărorva despăgubiri, instanţa de judecată la pronunțarea sentinței în latura civilă, dispunea de toate temeiurile legale de respingerea integrală cererii de chemare în judecată înaintată în cadrul judecării cauzei penale de învinuirea lui Sopca Egor în comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal, depuse de Deneva Maria împotriva lui Sopca Egor, ca fiind neîntemeiată.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

Apărarea consideră că în speţa respectivă, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de condamnare severă al inculpatului Sopca Egor.

În această ordine de idei, consideră că instanţa de apel dispune de toate temeiurile legale pentru a ajunge la concluzia admiterii cererii de recurs, cu casarea parțială a sentinței primei instanţei în cazul dat, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanţă, a rejudeca cauza şi a adopta o hotărâre obiectivă.

Termenul de depunere a recursului:

4. Conform art. 439 alin.(1) Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac apelul este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii*.

Astfel prima instanță a pronunțat sentința la data de 21 februarie 2024, în prezența procurorului, avocaților, succesorului părții vătămate și inculpatului.

Cererea de recurs declarată de avocat în numele inculpatului a fost înregistrată la data de 01 martie 2024. Astfel, termenul legal stabilit pentru exercitarea căii de atac recursul, a fost respectat.

Poziția părților expusă în referință:

5.1. La data de 15 aprilie 2024 *avocatul Alexandr Trutnev* în interesele *succesorului părții vătămate Deneva Maria* a depus referință (f.d.33-34,vol.II) la cererea de recurs potrivit căruia solicită:

respingerea recursului declarat cu menținerea fără modificări a sentinței Judecătoriei Cahul sediul Central din 21 februarie 2024.

În *argumentarea referinței* a invocat că, cauza penală de învinuire a lui Sopca Egor de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (4) Cod penal s-a examinat în procedura simplificată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, la

cererea inculpatului şi declaraţiilor acestuia care a recunoscut în şedinţa de judecată faptele incriminate în rechizitoriu şi probatoriul administrat, motivul din care nu se pune în discuție vinovăția inculpatului, instanţa de judecată a ajuns la concluzia de a-1 recunoaşte vinovat de săvârșirea infracţiunii prevăzute la art.264 alin.(4) Cod penal şi i-a stabilit lui Sopca Egor pedeapsa în formă de închisoare pe un termen de 4 ani, pedeapsă care în temeiul art. 72 alin. (2) Cod penal, urmează a fi dispusă spre executare în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Totodată, la stabilirea pedepsei inculpatului Sopca Egor sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, instanţa de judecată a stabilit următoarele circumstanţe comiterii infracţiunii: inculpatul Sopca Egor nu era deținător al permisului de conducere pentru motocicleta cu care a fost comisă infracțiunea. Inculpatul Sopca Egor era în stare de ebrietate alcoolică, potrivit testării alcoolscopice nr.156 din 05.09.2023 ora 23:07 potrivit cărui la Sopca Egor s-a stabilit 0.22mg/I vapori de alcool în aerul expirat. Inculpatul Sopca Egor nu se căiește sincer, nu a cerut scuze de la familia părții vătămate decedate, fiind în stare de libertate nu a contribuit financiar acoperind cheltuielile de înmormântare a părții vătămate decedate Denev Ivan, nu a achitat familiei părții vătămate prejudiciile materiale şi morale în urma infracţiunii comise. Reieșind cele constatate consideră că pedeapsa stabilită inculpatului Sopca Egor sub forma de 4 ani închisoare va atinge scopul pedepsei penale, de restabilire echității sociale, izolarea temporară a inculpatului, reeducarea inculpatului executând pedeapsa sub formă de închisoare.

Fapta comisă de inculpat, prezintă un pericol sporit pentru societate, având în vedere frecvența ridicată a infracţiunilor similare care atentează la securitatea participanților la traficul rutier. Respectiv, în asemenea situaţii pentru a fi atins scopul legii penale, urmează a se interveni mai prompt, cu aplicarea unor pedepse reale cu executare, pentru ca inculpatul, precum şi alte persoane să-şi facă concluziile de rigoare, pentru a nu fi admise pe viitor săvârșirea unor astfel de infracțiuni.

În acest context, constată că infracțiunea comisă de inculpat este o infracțiune gravă, iar în rezultatul săvârșirii infracţiunii ca urmare a survenit decesul unei persoane, ce denotă că scopul pedepsei penale de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui cât şi a altor persoane, se va atinge doar cu executarea reală a pedepsei cu închisoarea.

Mai mult, pedeapsa şi modul de executare a acesteia sunt echitabile când impun infractorului lipsuri şi restricții drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi sunt suficiente pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor şi intereselor părții vătămate sau a succesorilor acesteia, statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Aplicarea prevederilor art.90 Cod

penal - suspendarea condiţionată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ea este un incident în viața acesteia.

La caz, potrivit materialelor cauzei, rezultă că inculpatul Sopca Egor a comis o infracțiune gravă, din imprudență, a survenit decesul unei persoane, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu suspendarea condiţionată a executării acesteia nu va duce la realizarea scopului preventiv educativ a legii penale.

Astfel, ținând cont de circumstanţele cauzei, gravitatea infracţiunii săvârșite, care se califică ca una gravă, săvârșită din imprudență, urmarea prejudiciabilă - decesul unei persoane, precum şi faptul că inculpatul a recunoscut vinovăția şi a solicitat examinarea cauzei în procedura simplificată prevăzută de art.364[1] Cod de procedură penală, este întemeiat stabilită lui Sopca Egor executarea pedepsei cu închisoarea, fără aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, deoarece doar prin executarea reală a pedepsei, inculpatul va conștientiza gravitatea acțiunilor sale, precum şi va fi atins scopul legii penale de restabilire a echității sociale, de corectare a inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât şi a altor persoane.

Reieșind din faptul, că pentru înmormântarea părții vătămate decedate Denev Ivan, fiica (succesorul părții vătămate) Deneva Maria a suportat cheltuieli în mărime de 15 970 lei (conform bonurilor de plată anexate la cerere), motivul din care era întemeiată încasarea acestei sume de la învinuitul Sopca Egor.

Totodată consideră că, fiind neîntemeiat argumentul apărării precum că succesorul părții vătămate folosește ocazia decesului tatălui său în scopul îmbogățirii nejustificate din contul inculpatului, ceea ce este un argument inadmisibil în situaţia în care familia victimei are un prejudiciul ireparabil şi trauma dureroasă pe viaţă din motivul decesului tatălui Denev Ivan din cauza infracţiunii comise de inculpatul Sopca Egor.

5.2. La data de 17 aprilie 2024 *procurorul în Procuratura de Circumscripţie Cahul* a depus referință (f.d.35,vol.II) la cererea de recurs potrivit căruia solicită:

în temeiul art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală respingerea recursului declarat la 01 martie 2024 de către avocatul Oleg Gorlenco, împotriva Sentinţei Judecătoriei Cahul, sediul central, din 21 februarie 2024, pe cauza penală privind pe Sopca Egor recunoscut vinovat şi condamnat pentru comiterea infracţiunii prevăzute de art.264 alin.(4) Codul penal, ca fiind nefondat.

În *argumentarea referinţei* a invocat că, avocatul Oleg Gorlenco în recursul declarat a invocat că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, de condamnare severă, temei al recursului prevăzut la pct.6) din alin.(1) art.444 Cod de procedură penală. Însă, în recursul avocatul nu solicită stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen mai mic de 4 ani.

Reieșind din argumentele recurentului, motivarea sentinței instanţei de fond, consideră că recursul este nefondat şi trebuie să fie respins. Acţiunile inculpatului Sopca Egor au fost corect calificate.

Din materialele cauzei penale rezultă că Sopca Egor a condus mijlocul de transport nedeținând permis de conducere, în stare de ebrietate alcoolică (f.d.24, 89), deplasarea pe timp de noapte fără conectarea luminii, mărirea vitezei de deplasare (f.d.71-75), comiterea accidentului rutier cu decesul persoanei (f.d.108-111, 119-122).

Recunoașterea vinovăției a servit ca temei pentru aplicarea prevederilor art.80^1 Cod penal reducerea limitelor de pedeapsă, iar vârsta tânără, între 18 ani şi 21 ani, temei de aplicare art.70 alin.(3^1) Cod penal, iar suspendarea condiţionată a pedepsei pe aceleaşi temeiuri o consideră că va acorda acestor circumstanţe o dublă valență juridică, lucru inadmisibil.

În lipsa altor circumstanţe atenuante liberarea de la executarea pedepsei penale nu se găsește echitabilă. Inculpatului trebuie să fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare cu executare.

Totodată, soluția instanţei de fond în latura civilă, privind acțiunea civilă înaintată de către Deneva Maria este motivată şi întemeiată, potrivit prevederilor art.219-221 CPP şi art.2036-2037 Codul civil. Iar argumentele apărătorului privind netemeinicia admiterii încasării despăgubirilor de la Sopca Egor către Dedeva Maria nu sunt admisibile.

Înștiințarea părților:

6. În conformitate cu art.3 alin.(1) Codul de procedură penală, *în desfăşurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească*.

Având în vedere că potrivit Legii nr.83 din 14.04.2023, privind modificarea unor acte normative, art.364^1 Codul de procedură penală a survenit modificări, astfel încât potrivit *alin.(10) sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacat cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale*.

Potrivit aceluiași articol la *alin.(11) prevede că recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448*.

Totodată, este important de menționat că prin Legea nr.245 din 31.07.2023 pentru modificarea unor acte normative au survenit modificări la art.447-449 Codul de procedură penală.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*.

Prin prisma normei de drept invocată cauza penală s-a examinat în ordine de recurs în procedura scrisă, fiind notificați părțile despre data, ora și locul despre data examinării cauzei, cu propunerea de a fi depusă referinţă.

Aprecierea instanței de recurs:

7. Examinând sentința atacată în raport de actele şi lucrările dosarului, prin prisma criticilor formulate, sub toate aspectele de fapt şi de drept, Colegiul judiciar conchide asupra necesității respingerii recursului declarat de avocat în interesele inculpatului, cu menținerea sentinței contestate din următoarele motive:

Potrivit art.437 alin.(1^4) Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*.

Conform art.448 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

În conformitate cu prevederile art. 449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *instanţa de recurs, judecând cauza în ordine de recurs, este în drept să, respingă recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

Față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. În cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Hotărârea CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei)*.

Instanţa de recurs este obligată să verifice în principiu îndeplinirea cerințelor dispozițiilor *art.364[1] alin.(1) şi (4) Cod de procedură penală* şi nu poate reține o altă situație de fapt şi o altă încadrare juridică decât cea reținută în rechizitoriu şi de către prima instanţă.

Colegiul judiciar a constatat, că la judecarea cauzei instanţa de fond corect a examinat şi acceptat cererea inculpatului *Sopca Egor* privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate şi nici n-au fost cercetate

suplimentar probele administrate de instanța de fond, așa cum nu au solicitat-o părțile. Încadrarea juridică a faptei comise și vinovăția inculpatului nu este contestată.

Colegiul judiciar constată că, prima instanţă, corect a stabilit situația de fapt şi de drept şi întemeiat l-a recunoscut pe *Sopca Egor* culpabil de comiterea faptei imputate, infracțiune prevăzută de art.264 alin.(4) Cod penal, conform indicilor: *încălcarea regulilor de securitate a circularei şi de exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a provocat din imprudentă decesul unei persoane, săvârşită în stare de ebrietate.*

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanţa de fond şi care au fost corect apreciate prin prisma pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, respectându-se prevederile *art.101 Cod de procedură penală.*

a). privind individualizarea pedepsei penale

Din textul recursului declarat de avocat, se desprinde contestarea sentinței instanței de fond în partea individualizării pedepsei considerînd că, în privința inculpatului Sopca Egor a fost stabilită o pedeapsă aspră deoarece pedeapsa stabilită sub formă de 4 ani închisoare nu a fost suspendată condiționat înainte de termen conform art.90 Cod penal.

Se reține că legislatorul a prevăzut că, obiectul juridic nemijlocit în speță îl constituie relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea vieții persoanei.

Potrivit art.7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală*.

În conformitate cu art.61 alin.(1),(2) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ține cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori*

agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Conform art.70 alin. (3^1) Cod penal, *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvîrşit infracţiune la vârsta de la 18 pînă la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanţa, ţinând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvârşită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanţa de judecată.*

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei autorului.

Pedeapsa aplicată vinovatului, trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, prevăzute la *art. 61 Cod penal*.

În același rând, Colegiul reține că, categoria şi termenul de pedeapsă ce urmează a fi stabilit, este în dependență de circumstanțele atenuante şi agravante, prevăzute de *art. 76-77 Cod penal*.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracţiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Sancțiunea *art.264 alin.(4) Cod penal* prevede închisoare de la 4 la 8 ani cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Conform prevederilor art.80^1 alin. (1) Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea*

specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

La stabilirea pedepsei, Colegiul judiciar constată că instanța de fond just s-a condus de prevederile *art.art.7,61,75,70 alin.(3[1]) Cod penal* şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite în urma căruia a survenit decesul lui Denev Ivan, de faptul că, *Sopca Egor* a comis infracțiune care face parte din categoria infracțiunilor grave, de personalitatea vinovatului, de comiterea infracțiunii în stare de ebrietate, anterior nejudecat, nu a fost atras la răspundere contravenţională, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află.

Colegiul judiciar concluzionează că corectarea și reeducarea inculpatului va fi posibilă doar prin izolarea acestuia de societate fără suspendarea pedepsei penale în temeiul art.90 Cod penal deoarece Sopca Egor a condus mijlocul de transport nedeținând permis de conducere, în stare de ebrietate alcoolică, deplasarea pe timp de noapte fără conectarea luminii, mărirea vitezei de deplasare, comiterea accidentului rutier cu decesul persoanei.

La acest capitol instanța de recurs susține poziția procurorului expusă în referință precum că, recunoașterea vinovăției de către inculpatul Sopca Egor a servit ca temei pentru aplicarea prevederilor art.80[1] Cod penal reducerea limitelor de pedeapsă, iar vârsta tânără, între 18 ani şi 21 ani, temei de aplicare art.70 alin.(3[1]) Cod penal, iar suspendarea condiţionată a pedepsei pe aceleaşi temeiuri o consideră că va acorda acestor circumstanţe o dublă valență juridică, lucru inadmisibil.

Respectiv, pedeapsa stabilită inculpatului *Sopca Egor* sub formă de *4 ani închisoare* cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, este o pedeapsa corespunzătoare, echitabilă, nefiind cazul aplicării instituției – suspendarea condiționată înainte de termen.

Or, pedeapsa aplicată inculpatului contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum şi de valorile sociale şi interesele protejate de acestea, din partea inculpatului, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală şi să-şi modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii. Instanța de judecată remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracţiunii săvârșite şi este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a intereselor statului şi întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată şi pusă în executare, intensitatea şi generalitatea dezaprobării morale a faptei infracționale şi făptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii şi gradul de vinovăție al făptuitorului.

Colegiul judiciar consideră că prima instanță la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, a ținut cont de gravitatea infracţiunilor săvârșite, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viaţă ale familiei acestora, precum şi de scopul pedepsei penale, consfințit la *art. 61 alin. (2) Cod penal* -restabilirea echității sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cît şi a altor persoane.

Numai o pedeapsă justă şi proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea cât şi finalitatea acesteia, prevenția specială şi generală înscrise şi în Codul penal, potrivit căruia "*scopul pedepsei este prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni"*.

Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului coroborează cu Recomandarea Nr. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniştri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanţele săvârşirii infracţiunii".

b). Privind acțiunea civilă.

În cadrul urmăririi penale succesorul legal al părții vătămate Deneva Maria a înaintat acțiune civilă (vol.1, f.d.239) prin care solicită încasarea din contul inculpatului Sopca Egor a *prejudiciului material* în sumă de *15 970 lei*, suma de *1 000 000 lei* cu titlu de *prejudiciu moral* și suma de *4 500 lei* pentru *cheltuielile de asistenţă juridică*.

Conform art.219 Cod de procedură *penală, acţiunea civilă în procesul penal se intentează prin depunerea unei cereri, adresate procurorului sau instanţei de judecată, de către persoanele fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale sau morale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârşirea acesteia.*

Persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvîrşirii faptei interzise de legea penală; 2) compensarea cheltuielilor pentru procurarea bunurilor pierdute ori nimicite sau restabilirea calității, aspectului comercial, precum şi repararea bunurilor deteriorate; 3) compensarea venitului ratat în urma acțiunilor interzise de legea

penală; 4) repararea prejudiciului moral sau, după caz, a daunei aduse reputaţiei profesionale.

Prejudiciul material se consideră legat de săvîrşirea acţiunii interzise de legea penală dacă el se exprimă în cheltuieli pentru: 1) tratamentul părţii vătămate şi îngrijirea acesteia; 2) înmormântarea părţii vătămate; 3) plata sumelor de asigurare, indemnizaţiilor şi pensiilor; 4) executarea contractului de depozit al bunurilor executarea contractului de depozit al bunurilor.

La evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanţa de judecată i-a în considerare suferinţele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranţei în viaţă, pierderea onoarei prin defăimare, suferinţele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.

În caz de deces al persoanei fizice care este în drept de a intenta o acţiune civilă în procesul penal, acest drept trece la succesorii ei, iar în caz de reorganizare a persoanei juridice – la succesorul ei de drept.

Potrivit art.221 alin.(1) Cod de procedură penală, *acţiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părţii civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal, până la terminarea cercetării judecătoreşti.*

În corespundere cu prevederile art.2036 alin. (1),(2) Cod civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.*

Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Conform art.2037 alin.(1) Cod civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate.*

Partea apărării își exprimă dezacordul privind:

- încasarea prejudiciului material în sumă de 15 970 lei deoarece lipsesc înscrisuri care ar dovedi cheltuieli legate cu serviciile funerare, procurarea bunurilor legate cu aceasta;

-încasarea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei.

Colegiul judiciar constată că, instanța de fond corect a admis acțiunea civilă și a încasat de la inculpatul Sopca Egor în beneficiul lui Deneva Maria suma de 15 970 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Or, la acțiunea civilă de către, succesorul părții vătămate Deneva Maria au fost anexate dovadă privind cheltuielile suportate ce ține de înmormântarea tatălui său (f.d.242-244,vol.I) la suma totală de 15 970 lei.

Totodată, instanţa de apel notează că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că îndemnizația, trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În termenii Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor şi Libertăților Fundamentale ale Omului, acest criteriu se exprimă prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie stabilit astfel încât acestea să aibă efect compensatoriu, şi nu trebuie să constituie nici sume excesiv de mari pentru autorul daunelor şi nici venituri nejustificate pentru victimele daunelor.

Incontestabil este stabilit că inculpatul prin acțiunile sale ce i-a cauzat suferințe psihice succesorului părții vătămate Deneva Maria, și instanța de fond just a dispus încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune de la inculpat în beneficiul părții vătămate în sumă de 200 000 lei, luând în consideraţie gravitatea faptei și de suferințele psihice cauzate succesorului părții vătămate Deneva Maria prin infracțiunea săvârșită, manifestată prin decesul tatălui său în urma acțiunilor inculpatului Sopca Egor.

În consecință Colegiul judiciar consideră că, prejudiciul moral încasat de instanța de fond este corespunzător și echitabil.

În astfel de circumstanțe urmează a fi respinse ca nefondate și argumentele părții apărării ce reprezintă interesele inculpatului precum că, la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul argumentat sau estetic, pierderea speranții la viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor aprioritate, fapt luate în considerație de instanța de fond a stabilirea mărimii prejudiciului moral.

De asemenea, Colegiul judiciar consideră că instanța de fond prin aplicarea prevederilor art.227 și art.229 Cod de procedură penală, întemeiat a dispus încasarea din contul inculpatului Sopca Egor în beneficiul statutului cheltuielile juridică în sumă de 4500 lei, așa cum din materialele dosarului nu s-a stabilit careva circumstanțe pentru eliberarea inculpatului de la suportarea cheltuielilor judiciare în legătură cu efectuarea raportului de expertiză judiciară nr.202306P0451 din 18 septembrie 2023, raportului de expertiză judiciară nr.202311P0428 din 15 septembrie 2023, raportului de expertiză judiciară nr.202311C0074 din 05 octombrie 2023 și raportului de expertiză judiciară nr.202311D0322 din 19 octombrie 2023.

Sub aspectele de drept relevate, vis-a-vis de argumentele recursului supus analizării ce au fost combătute prin cumulul probelor prezentate şi cercetate în

cadrul instanţei de judecată şi nu pot fi reținute ca temei de casare a sentinței contestate, precum şi situației de fapt prezentată în speță, Colegiul judiciar consideră că recursul urmează a fi respins cu menținerea sentinței primei instanțe.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, conducându-se *art.449 Cod de procedură penală*, Colegiul judiciar,

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de *avocatul Gorlenco Oleg* în interesele *inculpatului Sopca Egor.*

Se menține *sentința Judecătoriei Cahul, sediul Cahul din 21 februarie 2024*, pronunțată în cauza penală privind inculpatul ***Sopca Egor*** ********** acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de ***art.264 alin.(4) Cod penal***.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele colegiului	*Judecător*	*Judecător*
Galina Vavrin	***Natalia Bondarenco***	***Ion Dănăilă***